

saaes i den Forsamling, som han i over en Menneskealder havde behersket.

Han sad paa sin gamle Plads omtrent midt i Salen og gennembladede de fremlagte Papirer.

Foruden hans Mistillidsvotum stod der paa Dagsordenen nogle Smaasager, der skulde gøres færdige, inden Tinget tog Ferie. Under deres Behandling, som ingen hørte paa, var Medlemmerne i travl Bevægelse, som om der endnu i sidste Øjeblik blev truffet vigtige Afgørelser. Selv Rektor Bohse sad ikke som ellers paa sin Plads som Tingets eneste opmærksomme Tilhører. Sammen med gamle Jørgen Højbo, Lærer Tanning og et Par andre af det tyrstrupske Partis Ledere var han bleven kaldt til en Konference i en af Vinduesfordybningerne. Bagefter gik Lærer Tanning rundt i Salen og hviskede Partimedlemmerne en Ordre i Øret.

Da han naaede Højskoleforstander Aleksandersen, hvis slanke Skikkelse som sædvanlig stod lænet op mod en Pille til fri Beskuelse for Damerne i den reservede Loge, efterlod han et Skuffelsens Mørke i Højskolemandens mandige Træk. Det var nemlig bleven bestemt, at kun Tyrstrup selv skulde svare paa Enslevs Angreb, idet man frygtede for, at Kirkefolkets kampivrige Ordførere under en vidtløftig Debat skulde aabenbare for mange af de skjulte Brist i Partiets Sammenhold.